

**NU ÄR
VI HÄR
IGEN..**

MURKLAN HAR FYLLT 80 ÅR

När ryktet spreds att Murklan skulle fylla 80 år i somras var det många som häpnade. Det var inte alltid så lätt att övertyga folk om detta faktum.

- Hur kan detta vara möjligt, var det många som undrade. Vi som kände henne blev förstas inte svaret skyldig. Vi sa bara som Sher-

lock Holmes - om han fått frågan - troligen skulle ha uttryckt sig.

- Elementärt min käre Watson. Hon är född 1901! Så det så!

På insidorna i årets upplaga av TN finns en del att läsa om hur 80-årsdagen firades.

Det finns också några hyllningsdikter som är alldeles speciella, eftersom författarna själva inte helt fått "välja sina ord".

Läs och begrunda!

Professor Svalnings fru fyllde 30 år och professorn sa vid frukostbordet.

- Jag har en överraskning till dig, min älskade.

- Så underbart min älskade, vad är det, sa hustrun och tittade långtansfullt på honom.

- Jag har uppkallat ett diarré-virus efter dig...

GOD JUL

Det lyckades för oss till slut att få upp dörren på vid gavel, trots att julen stod för den.

Inne i det julljusljusa rummet stod TN:s egen tomte och visade sin meny. Alltså den meny vars innehåll innehöll TN:s innehåll! Och det var minsann inte lite det!

Men undra på det, så flitiga som Trollsytans invånare varit inför denna jul.

Tydligt har det även hänt en hel del under året, vilket avspeglas i spalterna.

En del om sommarträffen, dikter och minnen från barndomen finns. Ni får också lära hur man tillagar fisk om man får någon. Några tävlingar har vi också.

Håll till godo!

Galna opus på Murklans 80-årsdag...

De trollesykiska invånarna är en aning galna. Och inte så lite galna heller förresten. Detta har sagts många gånger tidigare, men det skadar kanske inte med en påminnelse.

Titta bara när Murklan fyllde 80 år. Det gjorde hon förresten en hel vecka och mer till. En av galningarna hittade på att alla var välkomna med en hyllning i form av prosa, dikt eller vad som helst. Men dock med vissa förbehåll. Följande ord måste finnas med i texten:

BILDKONST
SPAGAT
BOSÄTTNINGSLÅN
THESPISKÄRRA
BESTICK
RUSS
OSMANSKA RIKET
VINSYRA

Orden hade med slumpens hjälp plockats fram ur ett lexikon. Naturligtvis vållade inte detta dessa påhittiga människor något besvär. Verser blev det och samtliga kan läsas på följande sidor.

Läs och njut! Visst blev väl detta en hyllning så god som någon. Eller hur födelsedagsbarnet?

OSMANSKA RIKET

Thespiskärra

Att man varje år ska åka dit på att skriva en liten bit det beror nog på Magda Ek men man får ta det som en lek

Bestick

Om jag nu ska försöka dikta om Murklan, min mor så måste jag först få bikta en hushållsrulle ni får ge mig, jag tror

Russ

Det där att hon ska vara 80 år är en sanning som är svår när man själv sig gammal känner i Murklans krets, bland alla hennes vänner

Bildkonst

Om all d en visdom som du har kan skrivas i många dar Mig om höns du lärde på det jag sätter värde

Bosättningslån

Uppå Stranna du gett oss allt och aldrig minns jag att vi svalt och aldrig att vi frysa fick fast vi inte i bisam gick

Vinsyra

Fast skinn med åren blivit över är det inget som skämma behöver när fullt av kärlek ditt hjärta du har och glimten i ögat är kvar

Spagat

Alltid lite stolt jag är och det jag alltid vara plär att jag kan kalla dig min mor och vän tecknar sonen Sven

SVEN

Murklan for till stan och tog ett bosättningslån för att köpa thespiskärra men i stället fick hon vinsyra till sin bildkonst. När hon kom hem gick hon ner i spagat i Osmanska riket, varefter hon fick bestick till sitt russ..

MARGARETA

När Murklan blir åtti då vill jag va'me'
och fira och hylla så nu får vi se
vad det går att få till av de ord som en slump
utsett ska bli om Murklan en stump

Som liten så åt hon väl ej med bestick
den konsten hon senare lära sig fick
I Enånger ville hon köra ett russ inte mårra
och efter det spänna en Thespiskärra

I Njutånger sedan hon tjänade piga
och där på en gosse hon stirra och bliga
Det var på auktion, ej i Osmanska riket
hon gick in och han ut ifrån fiket

Dom flytta ihop utan bosättningslån
och skapade bildkonst i sängkamarvrån
Med huvan på skaft och med käften igång
med skrik och med gnäll fick dom Murklan på språng

Vid saftning och syltning är vinsyra bra
och källaren full ville Murklan ha
med potatis och strömming och salladsbla
för att alla mätta vareviga da'

Om Murklan kan skrivas oändliga rader
men slutar jag här blir väl alla så glader
Eller kanske ni blir liksom jag rätt så flat
när som hyllning till Murklan jag går ner i spagat

ANNA

Bosättningslån är för sent att söka
för Murklan nu, men hon kan försöka

Thespiskärra hade ej teatergruppen
när Murklan spelade med i truppen

Brännvinsyra har ej varit eftertraktat
för detta här Murklan sig noga aktat

Bildkonst utav sten och garn
har Murklan gjort till alla barn

Spagat är en ställning med bryderi
som även Murklan kan hamna i

Osmanska riket ej Murklan besåg
när hon åkte med Sverkers tåg

Bestick med träskaft därhemma funnits
dessa av Murklan på basar har vunnits

Russ är en gammal Gotlandskamp
men Murklan endast haft cykel med tramp

NILS

I dag ska jag ha en lugn och skön födelsedag. Jag har ju annonsera i tidningen: "All ev upp-vaktning på min födelsedag undanbedes vänligt men bestämt. Bortrest."

Dä där mä bortrest har jag satt dit för säkerhets skull, för dom vet ju att jag är ute å flackar å far mycke.

Nå kaffebrö har jag inte behövt å krängla å baka heller. Jag har tre skorper kvar i burken å dom ska jag knapra på te ättermid-dagskaffe.

Näe, jag ska fortsätta å sticka på min spagat som Eric ska få te julklapp. Han har ju jämt önska sig en sån.

Men den här flaska mä vinsyra som Sverker ha tage hem te utro-ta sorken mä, den står här å oser. Korken ä ju inte tät, så dä blir nog jag som stryker mä å sorken klarer säj. Nu ser jag att dimma börjer på å lägga säj över sjön i alla fall.

Näää men, va ä dä som kommer i backen? Dragspelsmusik hör jag. Jag får titta i fönstret. Joho, hele Lys upp-gänge, åkande på en thespiskärria, dragen åv en got-ländsk russ å en hel hop mä folk bakätter...

Sven Erscha i Vik å Greta-Lisa, Lena-Stina Blomkvist, Ed-Cessel, Elov Eliasson, Utta, Edvin Strandell, Frans Sjöberg åssö alle mine ongar. Nu har dom hitta på nå tok igen. Å här sitter jag mä tre skorper i bröburken... Hur ska dä gå?

Å masser mä presenter har dom mä säj å ser jag. Sven Erscha bär på e stor moraklocka, vart ska

jag ställa den, här som ä så trångt förut.

Lena-Stina har ett bestick i gammelsilver, nu har hon allt tage i rektit, men Frans Sjöberg han har ju bildkonst å jag tror dä kommer från Osmanska riket, å dä som ä så dyrt. Å han som nyss ha tage bosättningslån, hur kan han ha rå te dä?

Dä blir inte ane än jag får sätta på kaffe i alla fall. Jag får sätta fram den där fläskpannkaka som jag gjorde i går. Dä blir i alla fall Eric å Lasse nöjd.

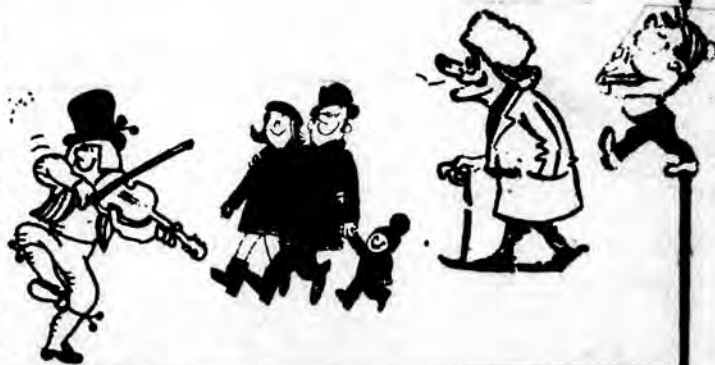
Jag ställer kopparna på bricka å fyller i kaffe å bär ut dä sen, så går det lite fortare.

Men.... nu snava jag i matta.... Trasiga koppar, å kaffe, å jag i en enda röra...

Men nu vakna jag, översköljd mä vinsyra, å glasbitar över hele golve...

Men vicken tur att dä bare var en dröm. Dä blir till å städa opp så får jag fortsätta sen på Eric's spagat, så jag hinner fån färdig....

LASSE

Det var en gång en gumma vid namn Murklan som skulle söka bosättningslån för hemmet Stranna. Nu visade det sig att det var svårt att få lån i Trollsykien, så hon tvingades därför åka till det Osmanska riket.

Presidenten i det Osmanska riket förklarade sig beredd att låna bort en stor del av sin bildkonst, en thespiskärria, bestick samt även en större mängd vinsyra. När Murklan hörde det sista började hon att skratta. Ja, hon skrattade faktiskt så mycket att hon nästan gick ner i spagat. Hon hade ju inte alls någon an-

vändning för vinsyra.

Hon lämnade presidenten och satte sig på sitt Gotlands-russ och red hem till Trollsykien igen. Hon var inte ledsen för det, för hon mindes ju ännu hur det var förra gången hon fick ombyggnadslån och - tänkte hon - ett bosättningslån är säkert inte bättre. Hon hade dessutom observerat att hon måste vara hemma i Trollsykien senast onsdag klockan 13.00 för att höra mera elände från landets invånare klockan 17.00 samma dag.

SVERKER

På Lersättersgården en skön julikväll
trollsyrkierna bildade ring
I centrum sågs Murklan på gotländsk färffäll
medan myggorna dansade kring

Hon skulle berätta för frön och fröfrön
hur hennes liv sett ut ackurat
Historien blev till en bildkonst så skön
att av skratt dom gick ner i spagat

Jag glömmer ej köpet av stugan i Vik
när dom erbjöd oss bosättningslån
just då när vi kände oss omåttligt rik
stod vi bara och flina som fån

När en barnvagn vi erbjöds med lock och pock
vi trodde dom ville oss skärra
vi visste så väl att med en sån barnaskock
duger endast en thespiskärra

Med den stora familj vi småningom fick
vi borde kanske ha skaffat en buss
men det mesta av pengarna gick till bestick
så vi köpte ett gotländskt russ

När sen våra barn blev stor och lång
gick jag ofta och tänkte helt sniket
tänk om produktionen nu hålles igång
kan vi bilda Osmanska riket

En del låg i som en arbetssam myra
men det räckte ändå inte till
det hjälpte ej ens med ättikvinsyra
som ändå får fart på den dödaste sill

Till en del så har vi väl ändå lyckats
när vi bildat vår republik
13 gånger nu Trollsykien smyckats
vi borde nog kallas "familjen Unik"

Det hann Murklan berätta i stockeldens sken
innan myggplågan blev oss för svår
Och kvällen för länge sen blivit rätt sen
när vi hyllade henne till åttio år

Vi sjöng vad vi orkade "Ja må hon leva..."
och stämningen kändes på topp
men vi avbröt ibland för ett solo av Eva
och som avslutning tog vi oss kaffe med dopp

JERKER

SM-METE

Dom två ungtuppar gick
dom där och sträckte
på sig. Metspön och an-
nan utrustning för hun-
dratals- ja, kanske
tusentals kronor bar
dom med sig.

Båda hade dom lyckats
kvalificera sig till
SM i mete. Och dom var
inte ensamma om att
vara förvånade. För-
klaringen kom när det
avslöjades att det va-
rit mycket sjukt bland
sportfiskarna när DM
avgjordes.

Alltnog: Nu var dom
där i alla fall och
man riktigt såg på dom
hur dom myste. Ska man
vara riktigt ärlig såg
dom faktiskt malliga
ut.

Vilka dom var? Ja, ur-
säkta, det höll jag ju
på att glömma tala om.
Holgersson och Olovsson
var namnen, kända
främst för sina blyg-
samma insatser i Troll-
sykien-metet.

Vilken snits dom hade
när dom betade på kro-
karna och med vilken
schvung dom kastade ut.
Här skulle tydligen
bli stortag.

Fyra timmar pågick täv-
lingen, men sedan var
båda som bortblåsta.
Så småningom hittade
jag dom bakom Dals-
landsbussen.

Där stod Holgersson
och hoppade högt jämfo-
ta.

- Jag vann, jag vann,
ropade han.

- Verkligen, sa jag och
kände mig förstas väl-
digt stolt eftersom
jag ändå var bror med
vinnaren.

- Ja, jag vann över
Olovsson. Han hade ba-
ra 60 och jag 64 gram.
Vilken triumf, sa Hol-
gersson.

SM-vinnaren var från
Kisa och hade 9 955
gram...

JERKER

-TITTA, VAD HAN SPRINGER !! EFTER HENNE!!
 -JA, HAN ÄR SÅ DUM, SÄ!..

STILLHET MED ROS FLUGA
 BYK SAGOVÄSEN VEN F E KALLBLODIG RIKTNING SLOTT ET SÄTT ATT SE
 MARK DA BÄR DET UT FÖR FÖR UTFÖDRING S T Ö R T L O P P
 UTOPI RENGÖRING H Ä S T H O V G R Ä N D I S L A N D I T U T R Ä D A Z
 STRÄNGSPEL L Ö V S Å G KUNSKAPSBRIST FALLER NEDÅT O L Ä R D F Ä R G G U L I
 YTTRE H A N T I T A D E T A O R D R Y C K A T T H O N F Ö R D R Y C K H Ä R
 S A M S H E M S T Ä L L A Ö T I L L B A K Å G Å N G R E T R Ä T T Ä T Z I G A
 A R M K Ä K A S K Ä N K A P R I V A T G E T R I S T A K A T T L A N D L O
 P L A T S F Ö R B I L P S A M S A E N Ä M E D L E K E D E N G L I R I N G G U L D T A G K A
 L A N D S V Ä G L A N D S E S R A M P E R U B E R Ö M D M Ä L A R E F I N S K S T A D F Ä R D I G A T T S L Ä N G A S K A S S
 R Ö G U L D M Y N T S E K I N S T A N F Ä S T E F R Ä N T R O N S K A D A F Ä G E L
 Ö K Ö R M Ä R K L A R H E T S G R A D S N O K A R T U B D J U R L A M M
 R O B O T M A S K I N G R I S S O F Ö R S A L V A V A G N B O L L I D E N
 U T N Ä M N T T I L L S A T T B E K A N T I L L H Ö G E R S E S H Ö G E R S K I U N A R Ä T T A A D
 K O M M U N I K A T I O N K A T T S T Ä L K O K A D E M A N V Ä L L I N G P Å F I S K F Ö R R L I N F R Ö
 T R A F I K Ö L S L A G
 T R Ä D D R Y C K S V I L L E M O R M O R S K R Ä K A S M Ä L L Å K A

LÖSNING FINNS PÅ ANNAN PLATS I TIDNINGEN, MEN TJUVTITTA INTE

APROPÅ VETERANER!

Jocke skulle gå i pension. Men företagets ekonomi var inte den bästa. Han blev avtackad av direktören.

- Jocke, tyvärr så tillåter inte vår ekonomi att du får den guld-klocka du så väl förtjänar. Men du är välkommen när som helst för att se vad klockan är...

NORSK TRÄSKOPOLKA!

En norrman hade köpt ett par träskor i Svinesund. Dagen därpå kommer han tillbaka med små, små steg till affären och vill byta dem.

- Vad är det för fel, undrar expediten.

- Jag skulle vilja ha ett par med längre band emellan...

BARNENS JULBILDKORSORD

	BERGSKEDJA RYSSLAND		MÅNGEN SJÖ- RÖVARES HEM- LIGHET		GRIPA	HA FÖR- KÄNSLA AV	SÄDES- SLAG	FÅGEL				
	J	U	J	S	T	A	K	E				
	U	A	ARTILLERI JUL- PRYDNAD	K	A	N	O	N				
	L	A	M	A	Släkte	A	A	T				
	JUL- RYNT	G	L	I	T	T	TILLTALS- ORD KAN VI GÅTOR	N	I			
	MÅSTE HÄST GÖR BÅK STAKE	S	T	Ö	A	S	T	E	G	INTE FUKTIG	T	
	K	O	ÄNKESTAD MÖRK- TID	N	A	T	T	TECKNA	A	I	T	A
	IFALL ATT...	O	M	SJÄL	A	N	D	E		S	O	ÄR FINNE
GRIS- TILL- HÄLL	S	T	I	A	L	J	U	S	VASS	A	R	Ö
ANVÄNDS VID RÖKNING	E	N	A	I	S	HET	V	A	A	R	M	

Här har vi fabrikerat ett särskilt korsord för barnen. Men naturligtvis är det även tillåtet för de äldre att lösa det. Några priser för er möda kan vi tyvärr inte utlova, men det kan väl ändå vara roligt med lite pyssel som omväxling. TN önskar förstås alla, både små och stora barn en riktigt skön jul med många klappar (små) och mycket annat kul. Men ät försiktigt. Man får ont i magen av för mycket skinka.

GOD JUL
och
GOTT NYTT ÅR

Lite gnuggning av eventuella geniknölarskador kanske inte mitt i julmaten. Det gäller att fundera ut nya definitioner på de tio rubrikerna och placera dessa i sådan följd i rutan att första och sista lodräta raden anger något som vi gärna önskar alla under årets två sista helger. Titta nu inte på lösningen som finns på annan plats, innan ni gnuggat knölna ordentligt.

Julnöt att knäcka

LUTFISK	T				
FÄRDIGHET					
JULBOK	L				T
SCHACKTERM					Y
KLOCKLAGER	U				T
					R

OBESATT
STILART
OSKULD
VERKAN
AMATÖR

Julbrev från Knutebo

Egentligen tänkte jag inte skriva något i år, men Trilla är så envis att jag ska berätta om det stora taberaschet som var här i somras, så jag får väl sno ihop några rader.

Rörigt och bökitigt är det ju jämt här nu sen Murklan blev så här vimsig. Rätt som det är sticker hon iväg till utlandet och är borta flera veckor. Då är det vi tomtar som får ta ansvar för allt och det blir för mycket för oss ibland. Vi är inte unga vi heller.

Vi leker nog med tanken på att flytta när det är som värst här, men si: Vi är allt för fast rotade!

VILLERVALLA

Men det var inte om det jag skulle skriva, utan om villervallan som var här på Stranna just när "Träffen" gick av stapeln.

När alla hade åkt och det blev tyst och stilla började vi som vanligt gå husesyn för att se att allt var i sin ordning.

Det första vi upptäckte var -hör och häpna - fanan var kvarglömd! Har aldrig hänt förr. Drullputtar!

VATTEN ÖVER LUVAN

Vi kunde ju ingenting göra annat än komma överens om att hålla ett vakande öga på den. Föga anade vi då att vi nästan tog oss vatten över luvan.

Det hade inte gått många minuter förrän en nyckel sattes i låset utifrån. Dörren gick upp, in välldes en massa människor i olika åldrar, män, kvinnor och barn, helt okända. Det blev ett väldigt surrande.

URTJUSIGT STÄLLE

Alla skrek i mun på varann - hur tjusigt här var - hur underbart det skulle bli att bo här - tänk att folk kan få bo så här - titta vilken urtjusig sjö - vi kan fiska å bada å sola på gräsmattan. Å titta så många rum å sängar överallt.

- Här kan ju Karin å Harry ligga, å dä' här kan Eva å Sven ta. Å titta, här på bordet ligger nyc-

keln till lillstugan, där är nog plats för många fler, å så har vi ju husvagnen och tältet.
- Ojojjoj va dä ska bli skönt!

VAKTADE FANAN

Så där gasta dom på och gjorde sig hemmastadd. Och kvar blev hela högen hela veckan. Så Trilla och jag fick turas om att sitta bakom köksdörren och vakta fanan. Det var jobbigt, men vi släppte den inte med ögonen en enda minut.

Men vad dessa människor var ute efter, det har vi inte listat ut än...

Om det inte på något sätt hängde ihop med Murklans 80-årsdag?

BLOMSTERKLÄDD BRO

För när hon kom hem från träffen var dom kvar än och då ställde dom till med stor mottagning: Klädde bron med blommor, ställde sig i ring kring Murklan och hurade och sjöng. Någon tryckte visst något i hand på henne också tyckte jag mig se.

Ändå var det ju inte alls den dagen hon fyllde. Det var ju långt efter och då rymde hon så ingen visste var hon fanns.

ÅT RÖROST PÅ VALLEN

Skvallra brukar jag inte göra, men så här efteråt och i förtroende, trollyskier emellan, kan jag tala om att hon var på en fäbodvall i Medelpad och åt rörost. Hon är inte lite tokig hon!

Som ni hör så har vi det jobbigt här, men än sitter takterna i, både på gamle Jakob och mor Trilla. Murklan överger vi inte!

Man vet vad man har, men inte vad man får. Och hur skulle det gå med Murklan utan oss. Det är skönt att känna sig oumbärlig. Koppla av och ha en skön jul!

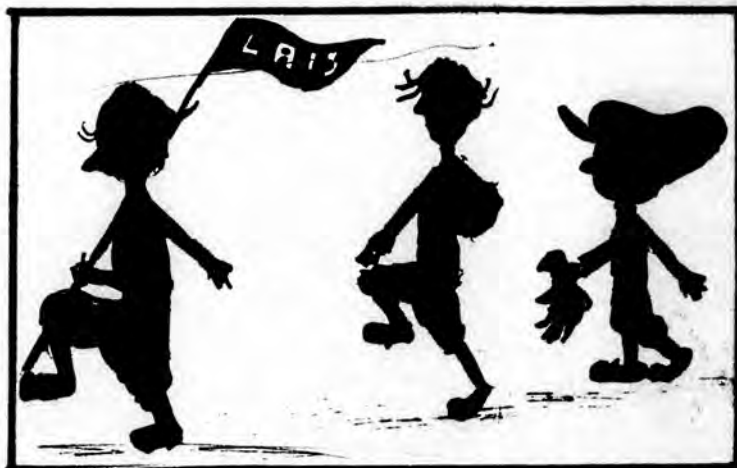
VI SES...

JAKOB KNUTEBO

När trion från LAIS passerade ett viktigt vägskäl...

Vita ansikten syntes bakom fladdrande gardiner i pelargoniefönstren. Undrande blickar följde de tre marscherande pojkarna på vägen. Vad hade dom nu hittat på, tänkte dom.

Pojkarna gick i rad efter varandra och pojken i täten, Sven-Ivar, bar på en vit flagga med röda bokstäver. LAIS stod det på flaggan. Den andre i raden, Jan-Evert, hade en fotboll under armen. En boll som trots flera lagningar ändå hade mängder av sprickor där innerblåsans skära färg lyste. Sista i raden kom Nils, huvudet kortare än de andra två. Han bar ett par ytterst stora och trasiga handskar i ena handen. Han hade också en stor keps på huvudet. De andra två var barhuvade. Alla tre hade knä-långa kortbyxor och skjortor med avklippta och uppfällade ärmar. Vad människorna bakom gardinerna inte visste var att dessa tre pojkar var på väg till ett av sitt livs viktigaste avgörande. Ett vägskäl på livets stig.

HÅRDTRÄNING

Under hela sommaren hade man arbetat hårt med att få "Jonkes plan" användbar. Man hade brutit stubbar och stenar, fyllt igen hål, huggit busk och dragit rötter. Sedan planen blev färdig hade man legat i hårdträning varje dag vädret tillåtit. Nu var det dags för det stora avgörandet.

Sven-Ivar hade ansett tiden morgon för en match mot någon av de övriga byarna. Han hade ordnat

en match mot Kvavtjär, ett lag som ansågs som ett av de bättre, tack vare sin stora stjärna John.

Det var till denna match man nu var på väg. Efter att ha samlats på "Jonkes plan" och haft en rejäl genomkörare samt diverse taktiksnack hade de ställt upp för avmarsch. Det var några kilometer att gå men om de tog genvägen över Korsbricka och Jungfrudals källa fram till Lindströms blev det närmare.

Cykla kunde man inte eftersom Nils saknade cykel och dessutom skulle flaggan med.

STEKTE SMÅABBORRE

Pelle Forsman tittade upp från patiensen och såg pojkarna genom köksfönstret.

- Vad ska dom nu hitta på, sa han till Sigrid som stod vid spisen och stekte småabborre.

- Dom kanske ska iväg och möta Edor igen, sa hon skrattande.

Det var när hon såg flaggan som hon kom att tänka på den händelsen. Hon minns dom stora plakaten och hejaropen och sedan de slokörade pojkarna som vandrade hemåt med plakaten släpande efter sig. Hon skrattade så magen hoppade

Denna händelse var en av pojkarnas största besvikelser här i livet. Edor var byns store boxare. Han hade vunnit en stormatch nere i Gävle och Sven-Ivar hade fått veta vilken buss Edor skulle komma hem med.

Snabbt hade han samlat pojkarna

Sven-Ivar
bar flaggan
i täten...

samt Ingrid och Birgit och sedan hade dom gjort i ordning stora plakat där det stod "Heja Edor, Långvikens store boxare." Sedan hade man övat in hejaramsor. Så hade man i högtidlig procession i god tid vandrat till busshållplatsen. Man fick vänta ganska länge vid hållplatsen utanför Anderssons men det gjorde inte så mycket. Man skanderade hejaramsorna och stöjade och ropade så Pelle Ång måste ut på bron två gånger och köra tyst på dom.

Så kom då äntligen bussen genom banvaktskurvan. Plakaten åkte i luften och hejaropen skallade när bussen bromsade in och stannade.

VART ÄR EDOR

Dörren öppnades med ett pysande och barnen jublade. Först kom en person som måste ha varit med om en svår olycka ut genom dörren. Han hade stora plåsterlappar och gasbindor runt huvudet. Barnen steg åt sidan för att släppa fram mannen. Så tittade de in i bussen för att få syn på Edor, men ut kom bara Edors bröder Arne och Tore. Edor var tydligen inte med.

- Vart är Edor, ropade Sven-Ivar genom det jublande sorlet.

- Han är ju här, sa Tore och tog ett tag under armen på mannen med plåstren och gasbindorna.

Ropen tystnade, plakaten sjönk ner mot marken. Var detta Edor? Han hade ju vunnit. Segrat. Slagit ut sin motståndare med sin fruktade höger. Han var ju den

nye Joe Louis. Vad hade hänt? Ingen vågade fråga något. Barnen stod tysta kvar när Tore och Arne gick hemåt med Edor mellan sig.

MOT NJUTÅNGER

LAIS-flaggan fladdrade för vinden och barnen marscherade taktfast förbi Pelle Forsmans köks-

fönster upp på landsvägen där man svängde av mot Njutånger. Efter några meter stannade dom, hoppade över staketet och bröt några långa sensommarskott av granen i brinken mot Pelles potatisland. Dom skalade av barren och tuggade på skotten. Skotten var lite beska nu på sensommaren, men dom gav säkert styrka. Vårskotten var mycket sötare och saftigare. Många vårdagar brukade dom ligga i slänten under rönnen som stod intill granen och käka gran-skott och skriva bilnummer. X-bilar skrev man sällan, bara bilar med andra länsbokstäver. Naturligtvis bilar från andra länder också. För dessa hade man en särskild sida i det lilla anteckningsblocket.

När man kom till Viksvägen sa Sven-Ivar, som var ledare, att man skulle stanna och slå några straffar på Nils.

HÅRD LEDARKAMP

- Han måste tränas lite mera på straffar, sa Sven-Ivar.

Sven-Ivar som ledare var förr inte något självskrivet. Tidigare hade det stått en hård kamp mellan honom och Jan-Evert om ledarskapet. Men efter Jan-Everts dundertabbe under exercisövningarna var det aldrig snack om vem som var ledaren.

Exercisövningarna hade Sven-Ivar och Nils storebror Eric haft med dem. Han hade varit på luftbevakning under kriget och när han då kom hem måste han visa småbröderna vad han lärt sig. Därför hade det varit uppställning utanför vedboden. Där hade han drillat Sven-Ivar, Jan-Evert och Nils i svenska försvarets hårda exercis. Det var Givakt, Manöver, Väns-ter och Höger om.

Så skulle man lära sig att göra honnör och då gjordes dundertabben. Jan-Evert satte finger-spetsarna mitt uppe på huvudet, i stället för vid tinningen. Därmed var han spolad som ledare. Kan man inte göra honnör, ja då kan man inte vara ledare.

Honnör å la Jan-Evert

SLOG STRAFFAR

Sedan man slagit några straffar och Nils kastat sig i Viksvägens

grus och torvor och räddat de flesta fortsatte man marschen. Vid Korsbricka svängde man av in på stigen mot Jungfrudals källa. De stannade till vid källan och drack sig otörstiga innan de fortsatte förbi "Morinders täkta" bort mot Lindströms. Från Lindströms följde man järnvägen fram till Ersch-Pärsch där man tog Kvavtjärnsvägen upp till Kvavtjär där matchen skulle spelas. Vid Berglunds träffade man motståndarlaget. Det var John, John-Robert och Gösta som var inlånad från Kyrkbyn. Johns storebror Evert var också med. Han hade lovat att ställa upp som domare. Kvavtjärnsborna blev lite bleka om nosen när dom såg Långviken komma marscherande med fanan i spetsen. Kvavtjär hade ingen fana, så egentligen hade dom redan förlorat.

När alla hälsningsceremonier var över gick man ner till tåkten nedanför Berglunds där matchen skulle spelas. Tåkten lutade betänkligt, men eftersom man skulle spela två halvlek gjorde det inte så mycket. Man skulle få spela i medlut var sin halvlek så det skulle jämna ut sig.

HÄSSJESTÖRAR

Evert hade gjort iordning målen. De bestod av två stycken hässjестörar utan överliggare. Målet som stod längst upp på tåkten var en halv meter bredare än det andra. Det hade varit för mycket sten i backen så det gick inte att få målen lika stora. Inte heller detta gjorde så mycket eftersom man spelade lika länge mot varje mål.

Man började värma upp på var sin planhalva och slog några bollar mot målvakterna. Kvavtjär hade en splitter ny läderboll i femmans storlek, en riktig matchboll. Det var Göstas och det var väl en av anledningarna till att han fick vara med. Efter en stund ställde sig Evert mitt på planen och blåste i en visselpipa.

SINGLADE SLANT

Sven-Ivar och John sprang fram till honom. Man hälsade på varandra och sedan singlarde man slant. Sven-Ivar vann och valde planhalva. Han valde den övre. Han ansåg att det var viktigt att få spela i medlut första halvlek. Då kunde man göra många mål och

få ett ointagligt försprång. I andra halvlek skulle Kvavtjär vara så trötta att de inte ens orkade springa utför.

Sven-Ivar berättade sitt taktiska drag för Jan-Evert och Nils när han kom tillbaka till dem. Jan-Evert protesterade högljutt och menade att det var bättre att spela i medlut när man var trött. Nils var för liten för att protestera.

- Lagledaren bestämmer, sa Sven-Ivar och därmed var saken avgjord.

Evert blåste till avspark. Lagen ställde upp. Sven-Ivar och John var centrar. Jan-Evert och Gösta spelade backar och Nils och John-Robert målvakter. John fick börja spela eftersom Sven-Ivar fått välja sida.

STUPADE OMKULL

John slog bollen framför sig och Sven gick på honom. Just när han skulle ta bollen vickade John till med foten så bollen for åt sidan och Sven-Ivar stupade omkull i gräset. Han stupade nog i en sten tänkte Nils i målet, men Jan-Evert stoppar säkert John. Jan-Evert sprang mot John och skulle sparka iväg bollen, men precis då satte John foten uppe på bollen och drog den tillbaka någon decimeter så Jan-Evert sparkade ett stort hål i luften innan han satte sig på ändan. John rusade mot målet och Nils visste att nu gällde det. John sköt när han var en bit från må-

Nils kastade sig som en tiger i målet...

let. Bollen fräste iväg genom gräset mot Nils högra sida. Nils kastade sig som en tiger efter bollen, men på något underligt sätt lyckades bollen smita under honom och in i mål.

- Mååål, ropade Gösta och John-Robert i korus.

- Det var rena turmålet, jag hade händerna pån, sa Nils fast han knappt sett bollen, än mind-

re hunnit röra vid den.

MARKKRYPARE

- Ja, ett noll är inte farligt, nu tar vi dom, sa Sven-Ivar som hämtade bollen och slog den till Evert.

Spelet började igen men hur än Sven-Ivar och Jan-Evert försökte stoppa John så verkade det omöjligt. Gång på gång kom han fri med Nils i målet och slog markkrypande intill stolparna. Nils kastade sig som en besatt, men lyckades inte ta någon.

2-0, 3-0, 4-0, 5-0, 6-0

Till och med LAIS-fanan började sloka där den hängde på sin enkla stång intill målet.

- Du måste gå på hårdare Jan-Evert, sa Sven-Ivar.

- Försök få tag i bollen själv du, sa Jan-Evert surt.

- Ån kan vi ta dom, sa Sven-Ivar optimistiskt.

7-0, 8-0, 9-0, 10-0, 11-0

Evert blåste av spelet, första halvlek var slut. Under vilan började Jan-Evert och Sven-Ivar bråka om vem som skulle spela center.

- Spela center bägge två, bara ni gör mål, sa Nils.

- Du ska väl inget säga, du är ju som ett såll, sa Jan-Evert.

- Han skjuter så hårt, jag hinner inte ner, sa Nils.

- Jag vet hur du ska göra, sa Sven-Ivar. Nu i andra halvlek ska du stå i målet längst ner. Det är smalare. Om du lägger dig ner mellan stolparna så når du mellan dom och då kan inte John få in bollen.

- Tänk om han skjuter höjdare då, sa Nils.

- Har han skjutit nån höjdare än kanske, sa Jan-Evert som också tycktes gilla tanken, eller kanske bara ville hålla med Sven-Ivar för att få chansen att spela center.

- Näääe, sa Nils.

- Ja, då så, då lägger du dig ner mellan stolparna, sa Jan-Evert.

LYFTE DEN ÖVER

Evert blåste till spel. Andra halvlek började. John lyckades utan svårigheter komma förbi både Sven-Ivar och Jan-Evert. Han kom rusande mot Nils i målet. Nils la sig ner mellan stolparna som han blivit tillsagd. John såg Nils ligga och blev en aning förvånad, men satte foten under

bollen och lyfte den någon meter över Nils.

- Den gick över, skrek Sven-Ivar och Jan-Evert.

- Ja, över målvakten, sa Evert och skrattade.

- Där ser ni, han skjuter höjdare, sa Nils.

- Han hade bara bonntur, fortsätt och ligg, sa Jan-Evert som fortfarande hoppades på centerplatsen.

Spelet fortsatte. Kvavtjär slog in, eller rättare sagt lyfte in 12, 13, 14, 15-0. Nils blev ännu surare och la sig med ryggen mot planen för att demonstrera att han inte ville vara med. Han ville vara en riktig målvakt, en Svenne Berka eller Kalle Svensson eller Lasse Lind. Inte nån som bara låg mellan stolparna. Det kunde ju vem som helst.

16, 17, 18-0

Evert började tycka synd om Läng-
iken. Ett mål borde dom få,
tyckte han. När John var på väg
att runda Jan-Evert och denne
slog ett nytt hål i luften och

drattade på ändan, blåste Evert av spelet.

- Det blir straff, du fällde honom, sa han till en mycket förvånad John.

- Han ramla ju själv, protesterade John.

- Det är jag som dömer, du fällde han. Nu har Långviken straff, sa Evert och la bollen på straffpunkten.

- Det var på tiden du såg det, det har han ju gjort hela tiden, sa Sven-Ivar.

- Tyst på plan, nu är det straff sa Evert.

LEDAREN BESTÄMMER

- Vem ska lägga den, frågade Nils.

- Jag, sa Sven-Ivar och Jan-Evert samtidigt.

- Lagledaren bestämmer, jag lägger den, sa Sven-Ivar.

Han tog en rejäl ansats, nästan hela planen. Han sprang fram mot

bollen och slog till den med högerkristen för allt vad han var värd. En perfekt träff, tyckte han. Bollen for i en vid bäge över målet. Fyra, kanske fem meter över.

- Mååål, jublade Sven-Ivar och Jan-Evert.

- Den gick över, sa Evert bedrövat.

- Över? Men dom som John skjuter över, dom går in, sa Sven-Ivar argt.

- Den gick över, nu spelar vi igen, det är bara två minuter kvar, sa Evert.

Två minuter, tänkte Nils, som åter lagt sig mellan stolparna, då kan dom inte hinna göra flera mål, men nu kom John i alla fall igenom.

- Jag skiter i vilket, tänkte Nils och la sig på magen och tit-

tade bort.

19, 20, 21-0

Evert blåste av matchen.

21-0 till Kvavtjär.

GLÖM INTE FANAN

Stämningen var tryckt. Man tackade i alla fall varandra för god match. Sven-Ivar, Jan-Evert och Nils började gå hemåt.

- Ska ni inte ha fanan med er, ropade John efter dem.

- Hämta den du, sa Sven-Ivar till Nils.

- Jag har inte burit hit den, sa Nils.

- Nä just det, därför ska du bära den hem, sa Sven-Ivar.

Nils hämtade fanan, tog den under armen och gick. När man passerat Patan och Petterssons kalkoner började man skylla förlusten på varandra och domaren.

- DU SNACKAR, "SÅLLET"

- Han såg ju ingenting och förresten lutade planen och målen var olika. Sånt skulle aldrig en riktig domare tillåta, sa Sven-Ivar.

- Men vi godkände det, sa Nils missmodigt.

- Du ska välminget säga, Sållet, sa Jan-Evert överlägset.

- Du själv då, du sparka så mycket håll i luften så man knappt kunde andas, sa Nils.

När man kommit till Sivertssons backen hade man kommit ihop sig riktigt ordentligt. Man skylldes allt på varandra. Nils började tröttna på att bära fanan.

- Nu får nån annan bära, sa han.

- Du bär, sa Sven-Ivar.

- Näe, vill inte ni bära den så vill inte jag, sa Nils. Han lyfte fanan över huvudet och slängde den över diket och in i skogen. Ingen sa något. Tysta vandrade de hemåt.

"FOTBOLLSVÄGEN"

Ett vitt tygstycke med fyra röda bokstäver låg kvar i skogen vid Sivertssons backe. LAIS kunde de som passerade läsa. Att det betydde Långvikens Allmänna Idrottssällskap var det nog få som visste. Att det också märkte ut platsen för ett litet vägskäl på livets stig, ännu färre.

De tre små pojkarna hade passerat ett av sina livs många små vägskäl, men ingen av dem hade svängt in på "Fotbollsvägen". Visst spelade dom fotboll senare

också. På "Jonkes plan", Viksvägen och "Morinders täkta", men ingen av dom spelade någonsin i något riktigt lag, inte ens i de lägsta "gårsgårdsserierna".

Hade dom vunnit med 21-0 kanske någon svängt av, vi vet inte och får aldrig veta... .

LAIS-flaggan låg kvar i Sivertssons backe. Pojkarna vandrade tysta hemåt...

Text

NILS HOLGERSSON

Teckningar

ANDERS NILSSON

Har ni hört att...

- Lars Olovsson har städlat bilen...
- Anna Kristinasdotter och Jerker Algotsson plockade lingon på Lundgrens tomt en dag... Å dom hitta hem å...
- Nils Holgersson plockar plommon med håv...
- Sverker Henriksson vistas på hemlig ort för att finputsa sina manus...
- Anders Åkesson har börjat cykla och idrotta - han vill gå ner i vikt...
- Sven förmedlar bostäder, mest åt sig själv...
- Murklan redan lagt fanan i Åkes bil inför nästa träff...

Nils vann årets 35-milavandring

Årets "Grötlunk" i Trollsykien, som omfattade 35 mils vandring, vanns av Nils Holgersson. 40 poäng sammanlagt blev resultatet. Detta betyder ett poänggenomsnitt på 10 eftersom de fyra bästa resultaten från fem "lunkar" räknades samman.

35 mil ja.. Jo det blev faktiskt så mycket om man räknar med att spåret var två kilometer långt. 33 personer gick alltså 2 km fem dagar: $33 \times 5 \times 2 = 330$. Och den som hängde ut frågorna och tog hem dem gick det dubbla, alltså fem dagar $\times 4$ km = 20 km. Summa summarum 350 km. Det var ingen dålig motionsrunda det!

Vi kan också konstatera att första dagens frågor var lättast och gav till resultat en 12:a en 11:a och två 10:or. Det var Sture som svarade för veckans enda tolv. Övriga omgångar blev det så här:

Andra dagen: En 10:a, Tre 9:or och sex 8:or.

Tredje dagen: Två 10:or, tre 9:or och tio 8:or.

Fjärde dagen: Tre 10:or, tre 9:or och tre 8:or

Femte dagen: En 11:a, en 10:a och fyra 9:or.

I barnklassen vann Magnus F med 26 poäng före Per-Anders, Annika och Stefan 23 poäng.

Samtliga resultat:

Nils 40, Sven 38, Anna 37, Ulf 36, Eva 35, Sture 35, Hans 34, Anita 33, Sverker 32, Lasse 32, Anders 30, Lennart 29, Agneta 29, Elisabet Ö 27, Åke 27, Birgitta 27, Bernt 27, Murklan 26, Charlie 25, Ingegerd 24, Elisabeth Ö 24, Fanny 22, Kristina 22, Margareta 21, Stina 21.

BARNEN:

Magnus F 26, Per-Anders 23, Annika 23, Stefan 23, Ulrika 22, Magnus Ö 21, Marina 19, Mikael 18.

1981 Årsalfabetet 1981

av MURKLAN

Av minnen för i år
Lersättersgården som etta står

Bäst av allt det stora köket
där vi alla skötte stöket

Charlie jobba med besked
trivdes bra i våra led

Det var ingen som smet undan
någon morgon, motionsrundan

Efter den vi alla njöt
av en jätteläcker gröt

Fanan var ej med i år
Murklans glömska den är svår

Gumman börjar gammal bli
men hoppa rep det sitter i

Här ditt liv Du kära mor"
var en hyllning varm och stor

Lvaros han hänger med
fast han är båd'vind och sned

Jakob varit lite mulen
men han blir nog bra till julen

Kors vad stilig Lasse var
när han suringburkar bar

L lyckats bra han hade ock
med att vara "suringkock"

Magnus lärde farmor leka
i sandlådan sågs de meka

Någon plåta även detta
premiär det var må vetta

Ord som Jerker plockat hop
blev ett väldigt "jubelrop"

Plitat hade alla, men
Lasse tog nog priset hem

Riddarhyttans överraskning
var ju gropen för vårtvaskning

Skinnskatteberg vi ock fick se
det låg utom vår turné

Trångt det aldrig blev minsann
tvenne sängar var per man

Utan flugor, mygg och knott
hela natten sov vi gott

Veckan bjöd på sol var dag
nöjd var alla över lag

Ytterst sällsynt växt vi fann
var det Kattfot? Jo, minsann

Akes bil trivs bäst på Stranna
där den satt sig för att stanna

Äntligen är nu detta klart
blev det inte snyggt och rart

Onskar nu att alla får

fridfull Jul och Gott Nytt År

Här är en kokbok som är en kokbok

Den stora överraskningen i höstens bokflod är varken någon roman eller deckare utan en liten kokbok, utgiven av det nystartade Barén å Sjögröns Förlag.

Bokens författare är Per Flinkenfelt. Vem som döljer sig under den pseudonymen kommer säkert att bli föremål för många spekulationer.

Men att författaren är väl bevandrad på det gastronomiska området får man snart klart för sig sedan man läst boken och provat några av recepten.

PLASTADE BLAD

"Marina läckerheter till vardag och fest" är titeln på boken. Själva utförandet är intressant såtillvida att varje blad är plastat och följaktligen lätt att torka av. Detta är välbetänkt med tanke på att man vid användandet rör sig med levande djur som kryper omkring. Det är inte bara hummer, krabba och kräftor, utan också hoppkräftor, sjöhästar, vattenloppor, långbaggar, vattenspindlar och mycket annat som kan vara svårt att hålla kontroll på.

BARA BIPRODUKTER

Med tanke på hur sportfisket ökar i vårt land har författaren lagt tonvikten vid detta.

Ett kapitel är ägnat vegetabilier i havet. Här användes sådant som sportfiskaren får som biprodukt. Ibland får han inget annat förresten. Författaren använder ofta detta till kryddning och garneringar, men även rena vegetabiliska rätter finns med.

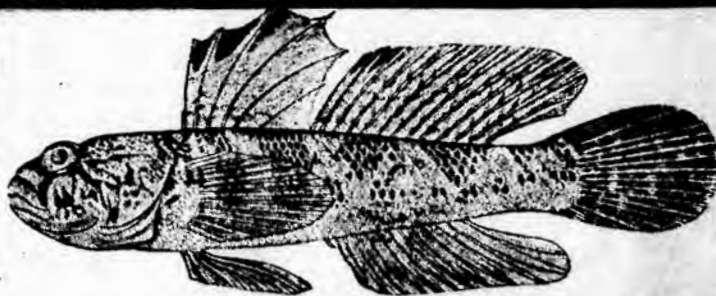
KULINARISK LÄCKERHET

Vi provade "blåstång som spagetti" och fann detta vara en kulinarisk läckerhet. För övrigt finns här med vanlig tångruska, sjögräs, sjögurka, havsanemon, havschrysanthemum och havstulpan. Vid användning av havsanemon var-

nar författaren för att denna köttätande blomma, upptagen på land, fortfarande är lika glupsk. Så håll fingrarna borta!

Sopporna är heller inte bortglömda. Här finns recept på olika fiskesoppor, men även på sjöstjärna, brännmanet, olika snäckor som blåmussla, purpursnäcka och skålsnäcka.

Fiskrecepten upptar emellertid mesta utrymmet i boken. Här återfinns alla fiskar som sportfiskaren kommer i kontakt med, havskatt, vågmär, sjurygg, pirål, fjärsing, tånglake, smörbult,

Svart smörbult, *Gobius niger*.

Smörbultsläktet, *Gobius*, tillhör den omkr. 600 arter omfattande fam. smörbultar bland de taggfeniga benfiskarna. Till s. hörande arter äro i regel små med långsträckt kropp, vanl. löst sittande fjäll och bukfenorna sammanvuxna till en strut. Den största svenska arten är den omkr. 15 cm långa svarta smörbulten, *G. niger*, med rundad stjärtfena. Den lever på grunt vatten och är allmän vid västkusten

gräs- och stensnultra, berggylta, blågylta, olika plattfiskar och sjökock.

FLAMBERAD FJÄRSING

Några av rätterna som vi provat och kan rekommendera är "spilad pirål", flamberad fjärsing och rönnbärsspäckad sjökock.

Titeln på boken, "till vardag och fest" är väl vald med tanke på att matkontot kan sänkas betydligt, men att samtliga rätter dessutom blir så läckra och goda att de passar på vilken kungamidag som helst.

Avslutningsvis saxar vi ett recept i sin helhet, så kan läsaren själv prova och bedöma. Undertryckt tyckte i alla fall att "Smörbult med hummersmak" var en både billig och god rätt.

GREVEN

Recept, nästa sida.....

"SMÖRBULT MED HUMMERSMAK"

Till 4 personer behövs 35-40 smörbultar. Självfiskade kostar dessa 4 å 5 kronor styck. Vidare behövs 2 stycken humrar på 6 å 7 hekto stycket å cirka 150 kronor kilot.

BEREDNING: Tag först ur innanmätet på smörbulten, klipp sedan bort fenorna. Använd en skarp filékniv eller rakblad och ta försiktigt bort skinnet så inte ryggbenet skadas. Nu är bara ryggbenet kvar. Lägg så även detta till avskrädet. Tag så hummern, skölj och koka den samt tillaga efter gamla välkända recept.

Smörbult till självfiskarpris kan köpas på tel 0520/11218.

Ännu en gång i villande skog

Jag var visserligen varnad i förväg, men trots detta gick jag på det. Det handlar alltså om att plocka lingon tillsammans med en något äldre broder.

Under förrförra sommaren bevisade han för en syster att Viksjön är detsamma som Forsasjön. Eller om det var tvärtom...

Denna gång skulle han uppenbarligen bevisa hur långt man kan gå för att komma runt en liten tjärn.

Det började som vanligt på morgonen med en och annan kopp kaffe. Därefter fortsatte morgonen med ytterligare en och annan kopp kaffe. Morgonen avslutades med en och annan kopp kaffe.

APOSTLAHÄSTARNA

När vi så sent omsider kom iväg hade klockan redan närmast sig tolvslaget. Efter tre minuters bilväg var det dags för apostlahästarna att göra sitt.

- Vi tar det där lilla fina hygget vid Mjuggsjön, sa han. Där kan vi nog skrapa ihop de här båda hinkarna.

Vi kom också till det där lilla fina hygget, mest tack vare att det var en stor och bred körväg som det var i det närmaste omöjligt att missa.

Nu visade det sig dock att många före oss också kommit på tanken att gå längs denna breda körväg. Och efter skrapandet var det bara att konstatera att det som

återstod att skrapa var mest bara mossa.

KORT SVÄNG RUNT SJÖN

- Där, på andra sidan har vi ett fint hygge, sa den äldre brodern. Dit går vi på några minuter.

Och jag höll med, eftersom det ju var en kort sväng runt Mjuggsjön och sedan skulle man vara där och kunna fylla hinken.

Vandringen började således och vi beslutade att gå Mjuggsjön medsols. Nu visade det sig ganska snart att en liten tjärn faktiskt kan vara ganska stor om man inberäknar även sumpmarken. När vi vandrat åtskillig tid kunde vi helt plötsligt konstatera att vi stod vid ett boningshus som enligt alla beräkningar inte skulle finnas där.

INGEN HÄGRING

Men huset fanns där. Det var absolut inte någon hägring.

Själv ville jag ha detta till att det måste vara Gåschäl, eller Gåsfjärd som det heter på skrivspråk.

Den äldre brodern var emellertid helt övertygad om att det inte fanns något hus där (trots att han kunde ta på det) och att det absolut inte kunde vara Gåsfjärd. Från gården ledde en väg och vi vandrade nu denna i riktning mot Mjuggsjön. Även denna gång visade det sig att man inte kunde

ALTERNATIV SYSKONTRÄFF

Jag måste skriva och tala om varför jag inte har varit synlig på dom senaste släktträffarna. Det är så här: Träffen och scoutlägren har en otrolig förmåga att inträffa på samma datum. Som ni alla vet så är jag en inbiten scout och kan bara inte missa ett scoutläger. Till och med i år när jag låg i lumpen så lyckades jag få permission fast vi hade slutövning samma vecka. Jag har suttit och funderat över

komma nära Mjuggsjön på grund av sumpmarkerna och promenaden blev därför ganska lång.

FYLLDE KÄRLEN

Efter ytterligare några timmar hade vi faktiskt hittat det aktuella hygget och kunde fylla våra medhavda kärler.

Hemfärden med att balansera dessa kärler kan vi lämna därhän eftersom det inte lämpar sig för skrift i denna svordomsfria publikation.

Någon dag senare kunde jag med hjälp av bil emellertid bevisa för den äldre brodern att det faktiskt var Gåsfjärd vi hade varit i denna lingondag, även om det enligt hans kartberäkningar inte skulle finnas något hus på denna plats.

KARTA I JULKLAPP

Jag har nu på omvägar fått höra att Svenska Generalstabens kartavdelning ska överlämna en större karta i julklapp till den äldre brodern över den närmaste omgivningen kring "Stranna".

UTTRÖTTAD LINKÖPINGSPLOCKARE

PS: Om ovanstående skulle sakna humor på något sätt eller ni tycker att det varit en tråkig läsning beror det förmodligen på att den aktuella brodern censurerat alla roligheter innan publiceringen i TN.

Ds

hur jag skall kunna lösa det här och har faktiskt kommit underfund om att det är ingen större skillnad på en släktträff och ett scoutläger.

För det första är ju vi trollsykienbor och scouter ett eget litet släkte som inte många förstår sig på. Vi anses ju vara lite "ding i bollen".

Men om ni tycker att ni inte är ding i bollen, ni tycker kanske rent av att ni är helt normal. Men bli inte rädd för det. Det

kommer ett år till som scout eller trollsykienbo - så ni är nog åtminstone lite ding ändå.

Min uppfattning är att om man har humor, fantasi och roligt då betraktas man som ding. Så det är ju bara positivt.

GÖR SAMMA SAKER

På våra respektive läger, med scouterna och i Trollsykien gör vi nästan samma saker. På scoutlägren brukar vi också ha femkampstävlingar med stövelkastning, pilkastning, varpa, boccia och så brukar vi leka "gömma klocka" med ledarens gamla fickur. (Sedan blir den klockan inte så mycket äldre.)

Sedan har vi frågetävlingar och olika spår och dylikt där vi byg-

ger linbana, saxbro, vippbro, trappstock, rutschkana och andra pionjärarbeten. Sen på kvällarna har vi lägerbål där vi spelar, sjunger, uppträder med sketcher och berättar historier.

GNÄLLIGA OCH VEKA

Men jag har hört illasinnade rykten om att trollsykienborna börjar bli gnälliga och veka, att dom måste ha egen säng, madrass

VETERAN PÅ SÅGA

Det var storkalás på "såga" i Hudiksvall för en tid sedan. En av de verkliga veteranerna på arbetsplatsen fick ta emot guld-klockan för 25-årigt slit i bolagets tjänst. Sture Snickare kallades han på

och kudde. Snart ska dom väl ha eget rum med rumsservice, elektrisk tandborste och automatisk munsköljning.

Nej, ut med dom i skogen och låt dom andas lite mindre skitig

luft (förhoppningsvis) och bli lite friskare.

Jag har ett förslag: Vi tar och slår ihop träffen och scoutlägren så slår vi två flugor i en smäll.

GÖR SÄNGEN SJÄLV

Ni kan få egen säng då också, men ni får bygga den själv av granris. Men ni får den stora fördelen att bo mitt i skogen en hel vecka och få ligga i tält.

Och tänk att få sitta framför en stor lägereld med 300-400 människor och sjunga så det dånar mellan bergen. Då känner ni också att det sitter 399 vänner omkring er. Det är scouting det! Vi hade förresten besök av Bänkåstomten på lägret i år och han var helt fascinerad av hur roligt vi hade, med så mycket folk mitt ute i skogen.

Och det bästa av allt: Vi hade samma humör om det regnade, snöade, blåste eller var soligt. Så vår förnuftiga tomt rekommenderade er att åka på nästa års läger.

...SCOUTING - POSITIV FRITID....

LARS-OVE SVENSSON
(inbiten scout)

sin tid, men det var egentligen bara under Orvald Larsson-epoken. När Orvald packade ihop värvades Sture till "såga" och blev därmed Sture Sågare.

Men så upptäckte Sundblad att han var en "planta" och satte honom i bas-skola. Det gick alldeles utmärkt och det dröjde inte länge förrän han drog på sig den typiska basrocken, ett om-sytt ryggstält. Och namnet blev Sture Bas.

Men det där med att gå och ta tid på kollegerna tyckte inte Sture om. (han hade ju ingen guld-klocka heller på den tiden) Så han begärde förflyttning.

Eftersom Sture kände till allt som fanns på såga av materiel och dylikt (även om det mesta nu fanns på Stranna) blev han förrådsman. Sture Förrådsman alltså. Men mest var han ändå känd som "Tampens brorsa".

Nu var det dock inte om detta den här texten skulle handla utan vi ville bara påminna om högtiden kring guldklockeutdelningen.

En av höjdarna i bolaget strödde oändliga superlativer över denne veteran. Han drog på om hur duktig Sture varit och konstaterade att han trots 25-årigt slit var som en "unggran".

Avslutningen blev dock mindre lyckosam. Bolaget bjöd ju på förtäring och tydligen tog Sture en eller annan OP för mycket. I ett högstämt tacktal upphov han sin röst och avslutade sålunda:

- Direktörn säger att jag ser ut som en unggran, trots att jag är veteran i det här gamet. Direktörn själv är ju också veteran, men så syns det också. Han har stickor i ändan, sågspån i huvet och ser allmänt risig ut. Så vill jag inte bli...

Festen avbröts därmed snabbt och Sture drog hemåt Östanbräcksvägen. Ibland stannade han till, halade upp asken med klockan och tittade på guldet.

Han hade äntligen fått ur sig vad han gått och burit på i 25 år...

Jag står vid ett vägskäl och ser mej omkring
dimman är tät så jag ser ingenting
"Vart är jag på väg och var kom jag ifrån?"
Jag frågar mej själv, men får svar ovanifrån

"Du kommer från intet och till intet du skall
du är bara här och det är ditt kall
Det hjälper dej föga att själv du tror
att du är någonting för du snurrar och snor

Du är ingenting och skall ingenting bli
och det båtmar till inget att du ligger i
Så ta dej en paus och stanna och tänk!"
Och då fick jag se att där stod en bänk

Jag satte mej ner och strax jag förnam
hur det ljusnade kring mej och solen kom fram
Jag såg gulnande löv och höstfärger klara
Jag upplevde hösten, den helt underbara

Jag satt där och njöt och såg upp emot skyn
och då fick jag se en underlig syn
För solen den börja sej snurra och vrida
och plötsligt den satt och log vid min sida

Jag log tillbaka och vad fick jag se
Snön började falla och ett tu tre
var allting gnistrande vitt runtomkring
vintern slog omkring jorden en ring

Och solen den log och log som förut
och rätt vad det var tog drivorna slut
De blev till vatten som rann och glittra
och runt omkring börjar fåglar kvittra

Och trädens knoppar de svällde och brast
Det var "musöronstid" och det gick med hast
Vårblommor växte ur marken opp
och stod där och buga med blomma och knopp

Och solen den satt som förut och log
så reste den sej och ett skutt den tog
och åter den var där den skulle vara
den såg på jorden den helt underbara

Ty jorden sej klätt i blommor och grönt
Jag satt där på bänken och hade det skönt
och njöt av naturens alla behag
Men så helt plötsligt så vaknade jag

Så är det ofta med mej som ni vet
jag sover en stund och drömmer om det
som blir mitt bidrag till Trollens Nyheter
det hör väl till mina små egenheter

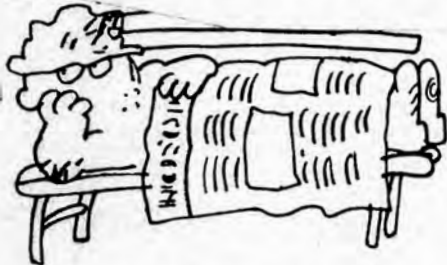
Till saken det hör det var dimmigt den dagen
och själv jag borde ha "tatt" mig i kragen
och putsat fönster som jag tänkt så länge(n)
i stället så lade jag mej på sängen

Och resultatet av sömnen blev
att jag ett bidrag till TN skrev
Försök ni också så får ni se
att drömmar kan många uppslag ge

En dag i Trollsykien

Ett svagt men distinkt surr, som av bin i ett äppelträd, tränger in i mitt medvetande. Jag befinner mig mitt emellan vakenhet och sömn. Surret kommer nerifrån någonstans. Jag blir mer och mer medveten och kan så småningom lokalisera mig i tillvaron.

Jag ligger i min sovsäck i en säng i Trollsykien. Surret, som väckt mig kommer från de nedre regionerna av huset. Lasses och Sverkers sängar står tomma medan däremot Sture fortfarande snusar i sin. Jag vaknar långsamt till en ny dag i detta underbara land som heter Trollsykien.

NÅGOT I STRUPEN

Jag försöker att stiga upp utan att väcka Sture, men när jag står på golvet slår han upp sina ögon och börjar röra på sig han med. Vi är klara så gott som samtidigt med att få på oss kläderna. Vi byter inte många ord så här

tidigt på morgonen. Vi behöver lite i struparna först. Gott nykokt kaffe till exempel. Utanför vårt sovrumsfönster lyser en glad och varm morgonsol. Över ängarna ner mot sjön, håller morgondimman på att flykta bort i solvärmen.

Någorlunda mornad kommer jag ner i matsalen där kaffe står serverat. Doften av nykokt kaffe får mina livsandar att vakna till ordentligt. En stor kopp kaffe, en

macka med ost och på det en påtår med tillhörande cigarrett får mina sinnen att vakna till inför omgivningen.

ETT TORRT SKINN

Vid ett bord sitter Lasse och Nils och diskuterar någon detalj i en fisketävling som gick av stapeln för något halvår sedan. Sture, Anna och Fanny funderar omkring en växt som Anna hittat under "grötlunken". Eric far omkring som ett torrt skinn för att förbereda dagens alla aktiviteter.

Dags för mig att ge mig iväg på "grötlunken". Får mitt startkort samtidigt som Sture är klar att gå, så vi får sällskap. Vi diskuterar en del av frågorna och kommer ibland fram till olika svar. Oftast är vi dock ense om vilket det rätta svaret skall vara. Sedan återstår det att se om Eric, när han rättar, är överens med oss.

DET UNGA GARDET

Återkommer precis lagom till frukost. Gröt och fil som vanligt. Gröt har en förvånansvärd åtgång i Trollsykien. Just som jag har avslutat min frukost kommer Trollsykiens yngre garde in i matsalen. Det blir trångt och livligt omkring serveringsbordet. Luften fylls av ungdomliga och glada röster.

Åke, Magnus och Murklan har hittat ett avskilt hörn för sig där de för ett lågmält och av ansiktsuttrycken att döma allvarligt resonemang. Fast det behöver inte vara så, för här i detta förunderliga land som heter Trollsykien kan det som ser allvarligt ut vara hur uppsluppet som helst och tvärtom.

De som har ansvaret för köket i dag får ut och in för att se till att fat och karotter är till brädden fyllda hela tiden. Inget får fattas.

INGEN PRESTIGE

Förmiddagen förflyter lugnt och i samvarons tecken. Några spelar boccia med de ständiga diskussionerna om vilken kula som är när-

mast. Andra står och slår en badmintonboll fram och tillbaka mellan sig utan annan prestige än att hålla bollen i luften så länge som möjligt. Andra åter sitter och för ett lågmält samtal, medan handarbetsverktygen flitigt rasslar i fingrarna. Ett gäng småbarn leker i sandlådan med små avbrott för oförargliga skärmytslingar.

Under eftermiddagen är det några som far in till "byn" för att handla viktiga förnödenheter och annat som man känner sig ha behov av. Sverker ser förstås över korvförrådet och finner att det klarar sig till i morgon. Storfiskarna Lasse och Nils förbereder sig inför kvällens fisketävling. Kökspersonalen diskar den sista stora disken - bara kaffedisken återstår - och gör de förberedelser man kan göra för dem som tar över i morgon.

SEGRARNA HYLLADE

Efter kvällskaffet står jag ensam ute på gårdsplanen. Kvällens fisketävling har klarats av,

trots besvär med folkilskna tjuvar och luriga vattenhål. Vi har fått ta del av Lasses och Nils förklaringar till varför det gick så dåligt. Vi har hyllat segraren, eller om man så vill segrarna. För tydligt är att nästan alla mer eller mindre räknar sig som segrare och det är väl inget fel.

Här, där jag nu står, tränger musik och sång ut till mig. Någon har börjat att försiktigt klia en gitarr och andra försöker trevande en sång. Inte är det som att sitta på Metropolitan, bara mycket roligare. Sången och musiken rusar ibland fel i harmonierna, men vad gör det

när alla trivs och är glada.

FINNS NÅGOT BÄTTRE?

Där jag står kan jag inte låta bli att känna mig både varm och glad. Över skogen i sydväst lyser en guldgul måne så vänligt att man kan tro att den hör till gänget. På avstånd hörs en ensam

hund skälla och inifrån det upplysta huset strömmar glada röster. Kan något vara bättre än detta?

Där jag står skickar jag en tacksam tanke till er alla som låter mig få tillfälle att vara med om alla dessa varma, vackra, roliga och sköna dagar under en vecka varje år.

I skrivande stund sitter jag redan och längtar efter nästa år när vårt eget Trollsykien ska återuppstå.

SVEN

STORSORKEN 'RISKY' GÖR GRUNDLIG MISS...

Ett sådant liv och sådan uppståndelse har inte förekommit på Stranna sedan "Romansen" duperade HT-reportrarna att göra en skandalartikel om sina närmaste grannar.

Ja, förresten, frågan är om det inte var sju resor värre den här gången. Men nu gällde det inte de tvåbenta varelserna i området, utan invånarna i sorksamhället. Fabian Sork, före detta grävmaskeinist och ålderman i sorksamhället var så upprörd att hans numera dammgrå morrhår fladdrade upp och ner som vingarna på en kolibri.

- Jag har ju sagt till att det alltid måste finnas minst två vakter som ständigt simmar omkring och kontrollerar hela kuststräckan mellan Murklans tvättbrygga och arderbyschet intill tvättgrytorna, sa han.

ALF BLEV INTE TRODD

Lill-Alf, som förresten fick medhåll av Lill-Hilda, hävdade bestämt att hans bröder och kusiner hela tiden turats om att hålla vakt. Men Fabian Sork trodde honom inte.

- Så fort jag vänder ryggen till händer det nåt elände, sa han. Sist jag var borta var dom där (här var det nära en svordom) storsorkarna från Brunnsnäsudden här och snodde åt sig en mängd potatis som jag ärligt stulit när den där otymplige redaktörn från Eskilstuna var här och tog upp potatisen i höstas. Inte en enda en av er märkte det minsta. Undra sen på att storsorkarna sitter där på andra sidan och flinar åt oss och hittar på det ena hysset efter det andra. Men den här gången handlade det inte bara om ett vanligt hys. Sådant kunde till och med Fabian stå ut med ibland. Det hände också att han gav igen med samma mynt.

UTE EFTER KARBIDEN

Men, som sagt, den här gången var det allvarligare. Det var fråga om både försök till stöld och bedrägeri. Och det värsta av allt - det var karbiden dom var

ute efter.

Invånarna i sorksamhället på Stranna hade ju, tack vare Fabi-

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS

På grund av denna artikels hemliga karaktär har det inte gått att få en enda illustration.

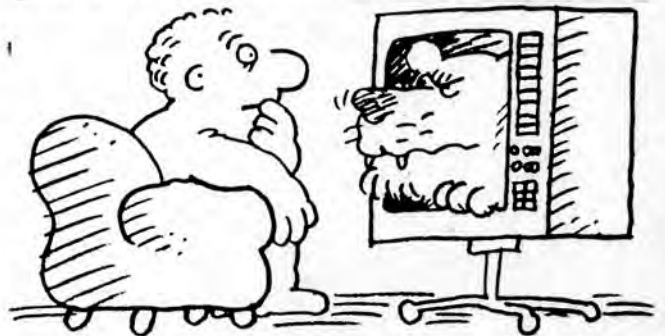
För att något mjuka upp förhållandet mellan storsorkarna på Brunnsnäsudden och Stranna-sorkarna har vi därför lättat upp texten med helt ovidkommande bilder...

ans förutseende, fått det väl ordnat. Förvandlingen skedde när karbiden kom in i deras liv. De var ännu i dag mycket tacksamma mot värdfolket på Stranna som en gång i tiden öst ner lassvis med karbid åt dem.

Först var de lite besvärade, men sedan Fabian upptäckt att karbiden gick att använda till diverse nyttiga ting hade man bara haft glädje av den.

DÅLIGA TÄNDER

I början användes karbiden bara för belysningen i bostaden, uthusen och hemlighuset samt till ga-

tubelysningen. Men numera användes den också till diverse maskiner som t ex hackelsemaskinen. En sådan hade det blivit nödvändigt att inköpa när Fabian och Alfilda fått allt svårare att tugga rotsakerna själv. Och rotsaker måste dom ha. Det var heller inte svårt att skaffa eftersom det fanns både på Murklans ägor och hos Villes. Mest potatis förstås, men det hände att det blev en kålrot ibland också. Nåja, nu hade emellertid storsorkarna på Brunnsnäsudden upptäckt nyttan med karbiden och natur-

ligtvis ville dom åt den. Därför hade planer smitts där på andra sidan och det bestämdes att den största sorken i storsorksamhället skulle ta ett gäng mindre sorkar med sig och göra en kupp mot Fabians stora karbidlager.

"RISKY" 137 CM

Den sork som skulle leda expeditionen var förresten inte bara störst - 137 centimeter lång - utan också den fräckaste. Det var därför han kallades "Risky". Eftersom bara "Risky" klarade av att simma över den stora sjön och även kunde ta ett antal småsorkar på ryggen och hängande i svansen blev det han som fick uppgiften.

14 sorkar hängde med på uppdraget, men expeditionen slutade mycket illa. Det visade sig att "Risky" var alltför tungt lastad när man närmade sig land och trots mycket skicklig navigering gick det inte att klara alla besvärliga vassa sprängstenar som låg längs stranden.

"Risky" gick rakt på en av dem och eftersom han samtidigt, på grund av den höga farten kilades fast mot en lite högre sten omedelbart intill satt han ohjälpligt fast.

Det hjälpte inte hur de 14 småsorkarna slet och drog. Det gick inte att rubba "Risky". Detta skedde på natten och ännu när det ljusnade var läget detsamma. Hela dagen jobbade de också, men just när man kunde skönja viss framgång blev expeditionen upptäckt av några invånare i sorksamhället på Stranna.

OMRINGADE

"Risky" och de 14 småsorkarna omringades omedelbart och det blev en enorm aktivitet. "Risky" vägrade bestämt att berätta något om sitt uppdrag. Ja, inte bara det förresten, han vägrade helt enkelt att yttra sig.

- Ni får ta kontakt med älderman i storsorksamhället, sa "Risky". Han kan besvara alla frågor.

HET LINJE

Långt tidigare hade en "het linje" upprättats mellan de båda samhällena. Den hade åstadkommit av ett större antal avslitna metrevar som satts samman så

att de nådde precis över sjön. Genom ryckningar i reven pratade man med varann på sorkalfabetet, som hade vissa likheter med det långt tidigare uppfunna Morsealfabetet.

Efter långa och segdragna förhandlingar där älderman i storsorksamhället bl a hävdade att "Risky" och de 14 småsorkarna fått i uppgift att hämta ett potatislass hos en sommatorpare i Möschös vika, men tydligen kommit vilse, blev det bestämt att några av Fabians tuffaste medhjälpare skulle eskortera "Risky" och kompani tillbaka mot Brunnsnäsudden. De skulle följa över drygt halva sjön och lämna dem där gränsen gick mellan de båda sorksamhällena.

VI SES IGEN!

Så skedde också och allt gick lugnt och städat. När gränsen nåddes och det var dags för sorkarna från Stranna att vända satte "Risky" sin långa svans högt upp i vädret och skrek.

- Hej då och tack för den fina eskorten. Vi ses!

Småsorkarna i "Riskys" närhet satte nosarna i vädret och flinade elakt mot Strannasorkarna. Men de sa ingenting.

RIKTIG MINNESBETA

- Detta hade verkligen kunnat gått riktigt illa, sa Fabian när "eskorten" kom hem. Det var rena turen att vi klarade karbidlagret.

- Nu hoppas jag att ni har fått er en riktig minnesbeta så att inte sådant slarv med bevakningen upprepas.

Sade alltså förre grävmaskinisten och äldermannen Fabian Sork. Det tog mycket lång tid innan han glömt detta fula intrång och så fort någon bara nämnde storsorkarna eller ännu värre namnet "Risky" flög han upp och gapade och skrek alltmedan de långa tjärdrevsliknande morrhåren gick som lärkvingar...

JERKER ALGOTSSON

TACK!

JAG TACKAR varmt alla trollszykier och alla andra som gjorde min 80-årsdag så ljus och minnesvärd. Jag tackar också för alla gåvor, rolig vers och prosa som författades under dagarna i Trollszykien och naturligtvis för den fina hyllningen i utställningen "HÄR ÄR DITT LIV". Tack, tack allesammans. Ingen nämnd och ingen glömd.

'MURKLAN

TACK!

VI TACKAR Dig " Murklan " för den underbara vecka Du bjöd på i Trollszykien i samband med Din 80-årsdag. Det var sköna bäddar, god mat och mycket mat, härlig omgivning och många roliga aktiviteter. Vi hoppas att Du även i fortsättningen ska få ha hälsan och vara tillsammans med oss i alla sammanhang. JA MÅ DU LEVA!

'TROLLSZYKIerna

- Är du på det klara med att om fyradagarsveckan införs så blir vi lurade på en lunchrast och två kafferas-ter...

En sväger från E-tuna till marknan for när han var hemma på semester hos sin mor Men bussen gick ej hem förrän elva Då kan ni ju tänka er själva Han hamna hos sin syster som i Björkberg bor

Här är lösningarna

- Nej, men STOPP DÄR... Detta får ni inte titta på förrän ni löst de olika uppgifterna. Det visste ni väl i alla fall! Gå alltså tillbaka till tävlings- sidan och försök igen! Eller har ni verkligen redan klarat av alla dessa svåra uppgifter. Ja, men då så. Då är det ju bara att titta. GRATTIS FÖRRESTEN!

L I L L A
K R Y S S E T

J U L -
N Ö T E N

T a l a n g
R o k o k o
E f f e k t
V a k a n t
L e k m a n
I n g e n y
G a m b i t
J u l m a t
U r d e p å
L e k t y r

S T O R A K R Y S S E T

